

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

جنیفر کلمت دعا برای ربوده شدگان

ترجمه‌ی میچکاسرمدی

-جهان‌نو-

al-daneshvar www
www.al-daneshvar.com
www.al-daneshvar.org

کلمت که در این داستان بازگویی می‌شود، نمایندهٔ این ایده است. این ایده همانند ایدهٔ مکریکی است که در آن مکریکی، این کلمت را در زمینهٔ ادبیات در پاریس و نیویورک به اتمام رساند و با نوشتن رمان دعا برای ریووه شدگان موفق به دریافت دکترای افتخاری انجمن استعدادهای ملی گردید. چندین کتاب در زمینهٔ شعر و ادبیات به زبان‌های انگلیسی و اسپانیایی به قلم این نویسنده منتشر شده که همگی مورد توجه منتقدان و صاحب‌نظران قرار گرفته‌اند. رمان قبلی او به نام داستانی واقعی برپایهٔ دروغ در لیست اولیهٔ جایزهٔ اُرنج قرار گرفت. کتاب حاضر اولین نوشته‌ی اوست که در امریکا به چاپ رسیده. جنیفر کلمت اکنون در مکزیک زندگی می‌کند و رئیس انجمن پن مکزیک است. کتاب دعا برای ریووه شدگان جایزهٔ انسان‌دوستی سارا کاری در سال ۲۰۱۴ و جایزهٔ پن - فاکنر را در سال ۲۰۱۵ از آن خود کرده است.

کلمت می‌گوید «همیشه باور داشته‌ام ادبیات می‌تواند دنیا را تغییر دهد.»

اوج هنر کلمت در این داستان بازگویی یک کمدی سیاه است با جزئیاتش. آنسوی ثر زیبا و شوخ طبعی خاصی که حتا تیره‌ترین قسمت‌های کتاب را دلشیش و خواندنی می‌کند، تأکید داستان بر واقعیت نفرت‌انگیز این سوی مرز است، یک بحران انسانی واقعی. این کتاب نوشته‌ای اعتراضی نیست، ما از آن طرف با گروهی قربانی فرشته‌سان هم رویه‌رو نیستیم. دعا برای ریووه شدگان کتابی قدرتمند است. تنها چیز جادویی درباره‌ی این رثالیسم، اعجاز مقاومت انسانی در عمق فاجعه است.

مقدمه‌ی مترجم

فصل اول

مادرم سوت زد و گفت «خب حالا ما تو رو زشت می کنیم.» دهانش آنقدر به من تزدیک بود که تُقش می پاشید روی گردنم. بوی آبجو از دهانش می زد بیرون. داشتم توی آینه نگاهش می کردم که یک تکه زغال را روی صورتم می مالید. بهزم مه گفت «چه زندگی وحشتناکی.»

این اولین خاطره‌ی من از اوست. یک آینه‌ی کهن و تَرَک خورده را گرفت جلو صورتم. باید تقریباً پنج ساله بوده باشم. ترک روی آینه چهره‌ام را دو تکه نشان می داد. در مکزیک بهترین چیز این است که یک دختر زشت باشی. اسم من لیدی دی گارسیا مارتینز^۱ است. رنگ پوست و چشم‌هایم قهوه‌ای و موهایم قهوه‌ای و فرفروی است.

مثل همه کسانی که می شناسم.

بچه که بودم مادرم عادت داشت به من لباس پسرانه پوشاند و پسر صدایم کند. گفت «به همه گفتم پسر زایلدهم.»

اگر دختر بودم دزدیده می شدم. کار قاچاقچی‌های مواد این بود که بشنوند دختر زیبایی آن دور ویر هست تا با کادیلاک‌های شاسی بلند سیاهشان زمین‌های ما را بگردند و دختر را با خودشان ببرند.